

Vilniaus universitetas

Valdemaras Šimėnas

**Poviliškės pilkapyno (A 1545), Ignalinos raj.
2004 m. kasinėjimų ataskaita**

Vilnius, 2004

Kultūros paveldo centro Paveldosaugos bibliotekos Dokumentų fondai
Fondo Nr. <u>39</u>
Apyrašo Nr. <u>1673</u>
Apsk. Vien. Nr. _____

Turinys

Įvadas	3
Pilkapyno charakteristika	4
Pilkapis Nr. 3	5
Pilkapio Nr. 3 pjūvių stratigrafija	6
Išvados	7
Brėžiniai	10
Foto nuotraukos	15
Leidimas	23
Programa	24

IVADAS

2004 m. Vilniaus universiteto Archeologijos katedros ekspedicija vadovaujama doc. Valdemaro Šimėno pradėjo Poviliškės pilkapyno (A 1545 Vidiškių sen. Ignalinos r. Utenos aps.) archeologinius tyrimus. Buvo ištirtas vienas kvartalinės linijos ardomas pilkapis šiaurinėje pilkapyno dalyje (pav. Nr. 1).

Leidimas Nr. 85 išduotas Lietuvos Respublikos Kultūros vertybių apsaugos departamento (2004 07 02) remiantis individualia "Poviliškės pilkapyno (A 1545) Ignalinos raj. archeologinių tyrinėjimų programa 2004 m." (2004 07 01) Nr. 85. Darbus atliko, brėžinius braižė ir fotografavo VU archeologijos katedros docentas Valdemaras Šimėnas. Kasinėjo ir archeologinę praktiką atliko Vilniaus universiteto I-II kursus baigę istorikai ir archeologai: Garlaitė Diana, Murauskaitė Aušra, Bilyk Jevgenija, Bankauskaitė Agnė, Vanagaitė Irena, Tovstucha Jevgenija, Šukelis Donaldas, Matiusečkina Nadežda ir Kripaitė Renata bei laisvasis menininkas Svajūnas Ūdryš. Darbai pradėti ir užbaigti 2004 m. liepos-rugpjūčio mėnesiais. Visi kasimo darbai buvo atlikti rankiniu būdu.

Mokslinės archeologinių tyrimų ataskaitos (100 m²) paruošimą finansavo Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamentas pagal "Apardytų ir ardomų archeologinių vietų tyrimų programą" ir su Kultūros paveldo centru sudarytą autorinę sutartį Nr. AS-04-33A (2004 07 30).

Pilkapynas ne kartą yra minėtas archeologinėje literatūroje. Lietuvos TSR archeologijos atlaso III tome jis aprašytas pusl. 91 (Nr. 555), o Kultūros paminklų enciklopedijoje T. I, p. 156. Ten yra suminėtos žvalgomųjų ekspedicijų ataskaitos ir svarbesnė literatūra. Yra minima, kad 1933 m. pilkapyne 2 pilkapius yra kasinėjęs kažkoks M. Gluta. Kiekviename pilkapyje jis rado po 3 sudegintų mirusiųjų kapus. Dirbiniai pateko į Vilniaus universiteto Archeologijos muziejų (dabar Nacionaliniame muziejuje Vilniuje AR 155; 1-6) ir į Krokuvos Archeologijos muziejų (kolekcija Nr. 8674). Krokuvos muziejuje kaip Ignalinos radiniai yra 2 pentiniai siauraašmeniai kirviai, peilis, antskydis, įmovinis ietigalis, geležinė sagtis. Radiniai būdingi VII-VIII a. 1958 ir 1973 m. pilkapyną žvalgė MA Istorijos instituto ekspedicijos ir 1976 ir 1985 – MMT.

T. Šidiškis yra sudaręs pilkapyno planą (pav. 2). Mūsų ekspedicijos metu jis buvo pakoreguotas.

Kadangi M. Gluta ištyrė 2 pilkapius, todėl mano tirtas pilkapis numeruojamas Nr. 3.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad dalyje nuotraukų yra `94 1 1 data. Tai pakeitus foto aparato bateriją ji nusistatė automatiškai ir su kasinėjimo laiku nieko bendro neturi.

Pilkapyno charakteristika

Poviliškės pilkapynas, vad. Kuronais (A1545) Vidiškių sen. Ignalinos r. Utenos aps. 1,3 km į p.r. nuo Ignalinos - Zarasų ir Naujojo Daugėlišio kelių kryžkelės, 0,7 km į p. nuo Varnio ež., 0,65 km į r. nuo Balčio ež., 0,4 km į p.v. nuo Ažušilės pilkapyno ir 30 m į š.v. nuo Lukštinio ež., į š. nuo kelio iš Kalviasalio į Ignalinos - Zarasų kelių, Ignalinos miškų urėdija, Ignalinos g-ja, 94 kvartalo. p.r. ir 101 kvartalo š., š.v. dalys, Vidiškių miškas (pav. 1). Šiuo metu saugoma 3,2 ha dydžio teritorija. T. Šidiškio sudarytame plane pažymėti 58 pilkapiai (pav. 2). Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad jo plane pilkapių numeracija yra sumaišyta (yra du pilkapiai pažymėti Nr. 44 ir du Nr. 56). Anksčiau literatūroje skirtingai yra minimi 48 pilkapiai (LAA) ar 53 pilkapiai (KPE). Apėjus pilkapyną paaiškėjo, kad T. Šidiškio planas yra nelabai tikslus. Keliose vietose neišlaikyti atstumai, o tyrinėtoje vietoje, skirtingose kvartalinės linijos pusėse, neatitinka pilkapių situacija. Net 8 pilkapiai yra pažeisti kvartalinės linijos (nuotr. 1-12). Todėl ateityje juos taip pat reikėtų iširti.

Pilkapiai pilkapyne išsidėstę padrika eile r. – v. kryptimi. Didesnė koncentracija yra centrinėje pilkapyno dalyje. Pilkapiai yra labai nevienodo dydžio. Dauguma pilkapių yra 0,6-1,5 m aukščio su duobėmis ar grioviais prie sampilo. Tačiau keli pilkapiai yra labai didelio skersmens. Pora pilkapių yra abejotini. Jie yra labai maži, vos poros metrų skersmens.

Didžioji pilkapyno dalis apaugusi senais medžiais: pušimis ir beržais. ŠR pilkapyno dalyje buvęs kirtimas apaugęs vien beržais.

Pilkapynas skirtinas rytų Lietuvos pilkapynų grupei ir datuotinas vidurinių bei vėlyvuoju geležies amžiumi. Ateityje pilkapyno tyrinėjimus numatoma tęsti.

PILKAPIS Nr. 3

(pav. 2-4, nuotr. 13-20)

2004 m. tirtas pilkapis Nr. 3 yra 102 miško kvartalo š. dalyje. Pagal programą buvo numatytas tirti T. Šidiškio plane Nr. 17 pažymėtas pilkapis. Tačiau atvažiavus į vietą paaiškėjo, kad planas šioje vietoje yra netikslus. Todėl buvo pasirinktas kitas, medžiais mažiau apaugęs ir daugiau pažeistas pilkapis, T. Šidiškio plane jis pažymėtas Nr. 15. Pilkapis turi 9,5 m skersmens ir 0,9 m aukščio smėlio sampilą bei š. pusėje žemėmis užslinkusias dvi duobes prie jo. Pietvakarinė pilkapio dalis yra nustumta mineralizuojant kvartalinę liniją. Kvartalinė linija yra dažnai važinėjama mašinomis. R. ir p.r. pusėje pilkapis siekia kitus du aukštesnius pilkapius su duobėmis. Jų duobės yra iškastos prie pat tiriamo pilkapio sampilo pakraščio. Pietvakariuose šalia tirtojo pilkapio esantis pilkapis taip pat yra pažeistas kvartalinės linijos. Bet jis nebuvo tirtas.

Pilkapis Nr. 3 yra V pilkapyno dalyje (pav. 3). Pilkapio sampilas taisyklingo apskritimo formos. V jo pusė nuardyta tiesiant dujotiekį. Pilkapis 7 m skersmens ir apie 0,6 m aukščio. Pilkapio pakraščiuose yra duobių prie sampilo žymės. Ant pilkapio augę medžiai prieš keletą metų buvo nukirsti, išliko tik keli menkaverčiai krūmai ir atžalos, kuriuos teko pašalinti. Sampilo paviršius buvo padengtas samanomis. V sampilo dalis nežymiai nustumta ariant. Centrinėje sampilo dalyje kv., D,E-4,5 nežymiai matėsi senai kastos ir jau užslinkusios duobės žymės. Duobė buvusi 1,4 m skersmens. Vėliau paaiškėjo, kad ji kasta negiliai ir siekė 32 cm gylį. Daugiau perkasimų ir suardymų žymių pilkapio paviršiuje nesimatė.

Prieš pradėdant darbus nuo pilkapio buvo iškiršti krūmai. Tyrimui buvo atmatuota stačiakampė 8x7 m dydžio perkasa, kurios centras sutapo su pilkapio centru. Perkasa orientuota pagal pasaulio šalis. Plotas suskirstytas į 1x1 m dydžio kvadratus. Kvadratų tinklas pažymėtas iš vakarų į rytus skaičiais nuo 1 iki 7 ir iš šiaurės į pietus - raidėmis A,B,C,D,E,F,G,H. Plote paliktos dvi trikampaiais besiliečiančios 0,5 m pločio kontrolinės juostos kertančios pilkapio sampilą Š-P ir V-R kryptimi.

Kasimo darbai pradėti nuo perkastos paviršiaus nuvalymo. Visame plote buvo nukasta velėna. Perkastos preparuojamos ketvirčiais

Darbų metu buvo naudotas metalo ieškiklis. Tačiau pradžioje nieko nerasta, nepastebėta ir degintinių kauliukų. Nuėmus velėną ir pilko miško dirvožemio sluoksnį iki 10 cm gylio, išryškėjo pilkapijo sampilas, supiltas iš geltono smėlio. Sampilas pradėtas horizontaliai nukasinėti nuo aukščiausios dalies. Kasama buvo 8-10 cm storio sluoksniais.

50-55 cm gylyje nuo sampilo viršaus buvo pasiektas ištisinis kiek tamsesnio smėlio sluoksnis - pirminis žemės paviršius. Pagrindas po sampilu išsiskyrė tamsesne žeme bei degėsiukais. Jis užėmė ne visą plotą, bet tik centrinę pilkapijo dalį. Pagrindas išsiskyrė 4,2 m spinduliu (daugiausiai kv. B,C,D,E,F-3-6).

Pilkapijo sampilo pakraščiuose tuoj po velėna pradėjo dengtis pavienių duobių kontūrai. Jos gana didelės ir supo pilkapiją iš trijų pusių. Tarp jų yra nemaži tarpai - "praėjimai". Duobės (kv. A,B-5,6) 210-190 cm pločio ir 15 cm gylio; (kv. G,H-2,3) 215-155 cm dydžio ir 30 cm gylio. Duobėse gausu degėsių. Tačiau jie nesudarė aiškesnių koncentracijų. Degėsių kiek padaugėja duobių dugne. Matyt, čia buvo atliekamos apeigos su ugnimi. Tik duobėje (kv. G,H-5,6) surasti trinariai žąslai. Duobė 178-150 cm dydžio. Žąslai surasti kv. G-5 pačiame duobės paviršiuje. Duobė buvo 35 cm gylio. 12 cm gyliu žąslų arba 23 cm nuo dabartinio žemės paviršiaus surastas vienintelis degintinis kauliukas. Tai rodytų, kad šiame pilkapijuje galėjo būti suardytas degintinis kapas.

Vakarinėje pilkapijo sampilo dalyje (kv. C,D,E,F-1,2) išryškėjo didelė ovalo formos duobė. Žemė čia permaišyta ir atrodo, kad tai tiesiant dujotiekį buldozeriu perstumdyta žemė.

Kv. A-5,6 ir kv. D,E -7 išryškėjo gretimų pilkapijų griovio pakraščiai. Jie nebuvo preparuojami. Kv. C-3 išryškėjo medžio kelmo žymė.

Išvalius duobes, visas perkastos paviršius dar buvo nukastas iki 30 cm gylio nuo sampilo pagrindo. Bet visur surastas nejudintas žemio smėlis. Pilkapijo centre žemis taip pat nemaišytas.

Pilkapijo Nr. 3 pjūvių stratigrafija

Pilkapijo pjūvių stratigrafija nesudėtinga (pav. 4). Sampilo paviršių dengia plonas velėnos - samanų sluoksnis. Sampilas supiltas iš geltono smėlio. 50-55 cm gylyje nuo

aukščiausio sampilo taško atsidengia 8-10 cm storio pilkšvesnio smėlio sluoksnis - pilkapių supylojimo laikų žemės paviršius. Pastarasis sluoksnis šviesėja ir plonėja link pilkapių pakraščių ir nesiekia duobių.

Kadangi tyrinėjimų tikslas buvo galutinai iširti pilkapių ir, kad jis vėliau nemaišytų miškininkams mineralizuoti kvartalinę, jis nebuvo atgal supiltas. Aplinka buvo visiškai sulyginta. Sampilo žemės buvo išskleistos.

IŠVADOS

2004 m. Vilniaus universiteto Archeologijos katedros ekspedicija vadovaujama doc. Valdemaro Šimėno pradėjo Poviliškės pilkapių (A 1545 Vidiškių sen. Ignalinos r. Utenos aps.) archeologinius tyrimus. Buvo iširtas vienas kvartalinės linijos ardomas pilkapis šiaurinėje pilkapių dalyje. Viso iširtas 115 m² plotas.

Mokslinės archeologinių tyrimų ataskaitos paruošimą finansavo Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamentas pagal "Apardytų ir ardomų archeologinių vietų tyrimų programą".

Pilkapynas yra minėtas archeologinėje literatūroje. Lietuvos TSR archeologijos atlaso III tome jis aprašytas pusl. 91 (Nr. 555), o Kultūros paminklų enciklopedijoje T. I, p. 156. Ten yra suminėtos žvalgomųjų ekspedicijų ataskaitos ir svarbesnė literatūra. Yra minima, kad 1933 m. pilkapyje 2 pilkapius yra kasinėjęs kažkoks M. Gluta. Kiekviename pilkapyje jis rado po 3 sudegintų mirusiųjų kapus. Dirbiniai pateko į Vilniaus universiteto Archeologijos muziejų (dabar Nacionaliniame muziejuje Vilniuje AR 155; 1-6) ir į Krokuvos Archeologijos muziejų (kolekcija Nr. 8674). Krokuvos muziejuje kaip Ignalinos radiniai yra 2 pentiniai siauraašmeniai kirviai, peilis, antskydis, įmovinis ietigalis, geležinė saktis. Radiniai būdingi VII-VIII a. 1958 ir 1973 m. pilkapių žvalgė MA Istorijos instituto ekspedicijos ir 1976 ir 1985 – MMT.

Poviliškės pilkapių, vad. Kuronais (A1545) Vidiškių sen. Ignalinos r. Utenos aps. 1,3 km į p.r. nuo Ignalinos - Zarasų ir Naujojo Daugėlišio kelių kryžkelės, 0,7 km į p. nuo Varnio ež., 0,65 km į r. nuo Balčio ež., 0,4 km į p.v. nuo Ažušilės pilkapių ir 30 m į

š.v. nuo Lukštinio ež., į š. nuo kelio iš Kalviasalio į Ignalinos - Zarasų kelių, Ignalinos miškų urėdija, Ignalinos g-ja, 94 kvartalo. p.r. ir 101 kvartalo š., š.v. dalys, Vidiškių miškas. Saugoma 3,2 ha dydžio teritorija. T. Šidiškio sudarytame plane pažymėti 58 pilkapiai. Net 8 pilkapiai yra pažeisti kvartalinės linijos. Todėl ateityje juos taip pat reikėtų iširti.

Pilkapiai pilkapyne išsidėstę padrika eile r. – v. kryptimi. Didesnė koncentracija yra centrinėje pilkapyne dalyje. Pilkapiai yra labai nevienodo dydžio. Dauguma pilkapių yra 0,6-1,5 m aukščio su duobėmis ar grioviais prie sampilo. Tačiau keli pilkapiai yra labai didelio skersmens. Pora pilkapių yra abejotini. Jie yra labai maži, vos poros metrų skersmens. Didžioji pilkapyne dalis apaugusi senais medžiais: pušimis ir beržais. ŠR pilkapyne dalyje buvęs kirtimas apaugęs vien beržais.

2004 m. tirtas pilkapis Nr. 3 yra 102 miško kvartalo š. dalyje. Pilkapis turi 9,5 m skersmens ir 0,9 m aukščio smėlio sampilą bei š. pusėje žemėmis užslinkusias dvi duobes prie jo. Pietvakarinė pilkapio dalis yra nustumta mineralizuojant kvartalinę liniją. Kvartalinė linija yra dažnai važinėjama mašinomis.

Darbų metu buvo naudotas metalo ieškiklis. Tačiau pradžioje nieko nerasta, nepastebėta ir degintinių kauliukų. Nuėmus velėną ir pilko miško dirvožemio sluoksnį iki 10 cm gylio, išryškėjo pilkapio sampilas, supiltas iš geltono smėlio. 50-55 cm gylyje nuo sampilo viršaus buvo pasiektas ištisinis kiek tamsesnio smėlio sluoksnis - pirminis žemės paviršius. Pagrindas po sampilu išsiskyrė tamsesne žeme bei degėsiukais. Jis užėmė ne visą plotą, bet tik centrinę pilkapio dalį. Pagrindas išsiskyrė 4,2 m spinduliu (daugiausiai kv. B,C,D,E,F-3-6).

Pilkapio sampilo pakraščiuose tuoj po velėna pradėjo dengtis pavienių duobių kontūrai. Jos gana didelės ir supo pilkapį iš trijų pusių. Tarp jų yra nemaži tarpai - "praėjimai". Duobės (kv. A,B-5,6) 210-190 cm pločio ir 15 cm gylio; (kv. G,H-2,3) 215-155 cm dydžio ir 30 cm gylio. Duobėse gausu degėsių. Tačiau jie nesudarė aiškesnių koncentracijų. Degėsių kiek padaugėja duobių dugne. Kv. A-5,6 ir kv. D,E -7 išryškėjo gretimų pilkapių griovio pakraščiai. Jie nebuvo preparuojami. Kv. C-3 išryškėjo medžio kelmo žymė.

50-55 cm gylyje nuo aukščiausio sampilo taško atsidengia 8-10 cm storio pilkšvesnio smėlio sluoksnis - pilkapio supylimo laikų žemės paviršius. Pastarasis sluoksnis šviesėja ir plonėja link pilkapio pakraščių ir nesiekia duobių.

Kadangi tyrinėjimų tikslas buvo galutinai iširti pilkapį ir, kad jis vėliau nemaišytų miškininkams mineralizuoti kvartalinę, jis nebuvo atgal supiltas. Aplinka buvo visiškai sulyginta. Sampilo žemės buvo išskleistos.

Pilkapynas skirtinas rytų Lietuvos pilkapynų grupei ir datuotinas vidurinių bei vėlyvuoju geležies amžiumi. Ateityje pilkapyno tyrinėjimus numatoma tęsti.

Valdemaras Šimėnas

Brėžiniai

Pav. 1. Pilkapyno situacijos planas.

Pav. 2. Pilkapių situacijos planas (sudarytas T. Šidiškio).

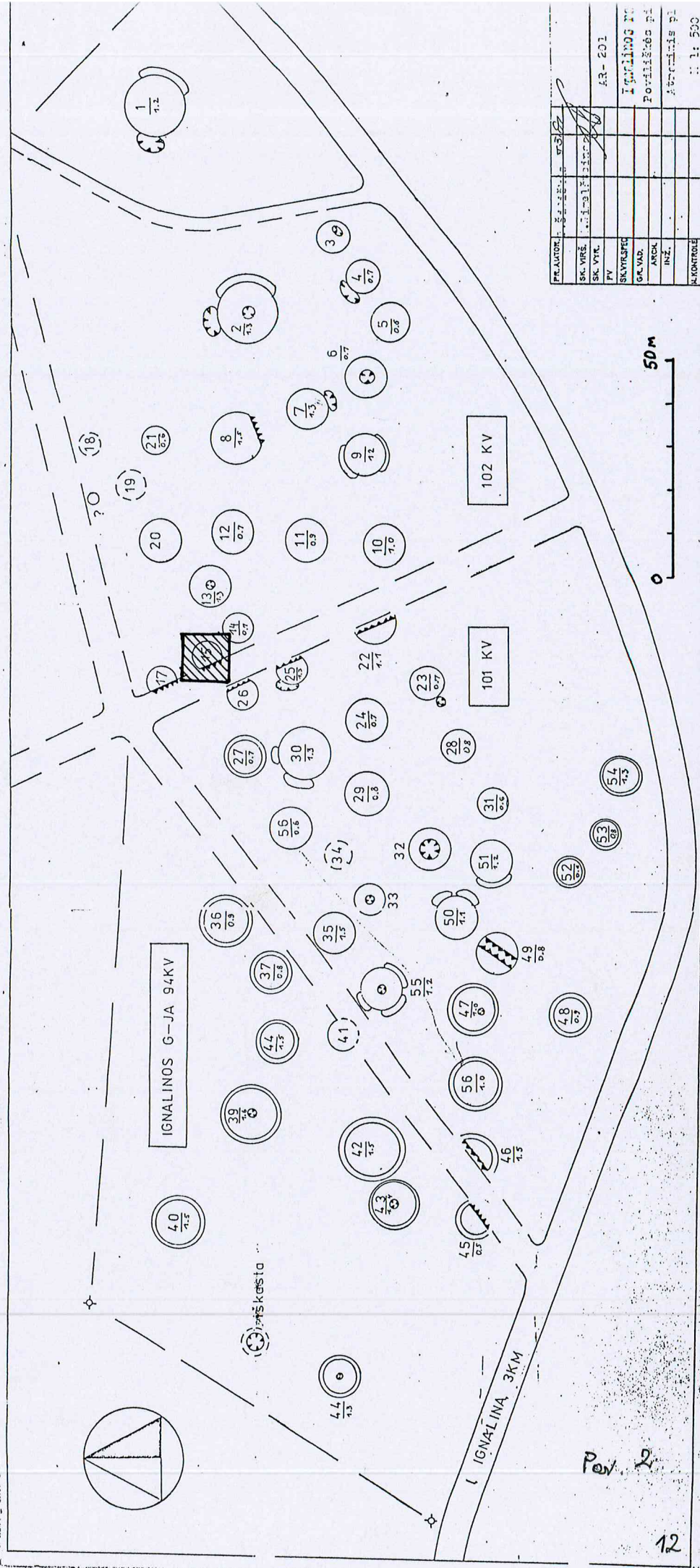
Pav. 3. Pilkapio Nr. 3 planas.

Pav. 4. Pilkapio Nr. 3 pjūviai.

2004 m. tirtas
pilkapis Nr. 3

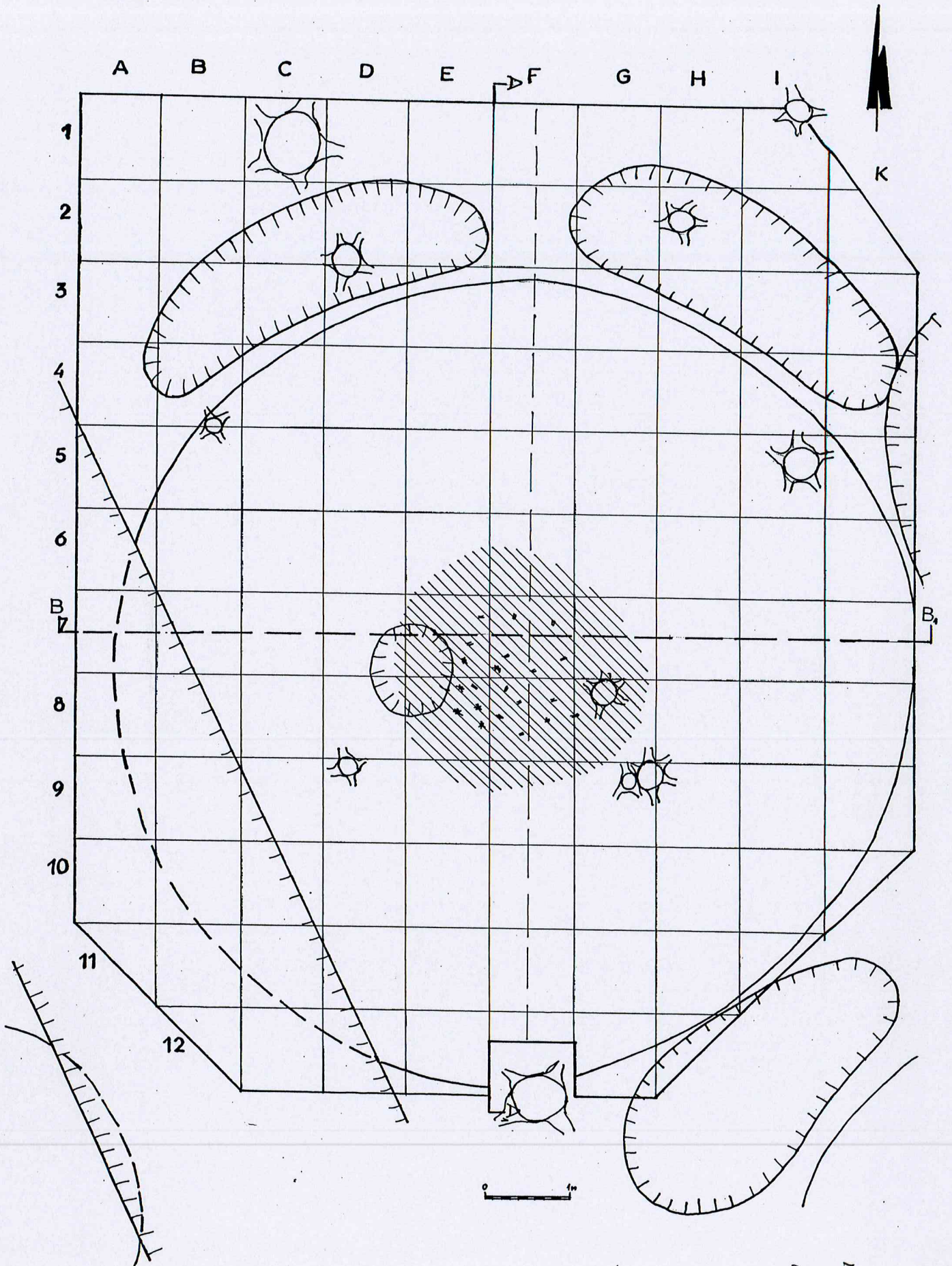
Poviliskės pilkapynas `04
Pilkapių situacijos planas

PRALAIKAS	2004	12	11
SK. VRS.	[Signature]		
SK. VRT.	[Signature]		
PRALAIKAS	AR-201		
SKYRŠTIS	IGNALINOS MI.		
GR. VAD.	Poviliskės pilk.		
ARCH.	Astrinis pilk.		
INŽ.			
U.KONTROLI.			
	M. l. 500		

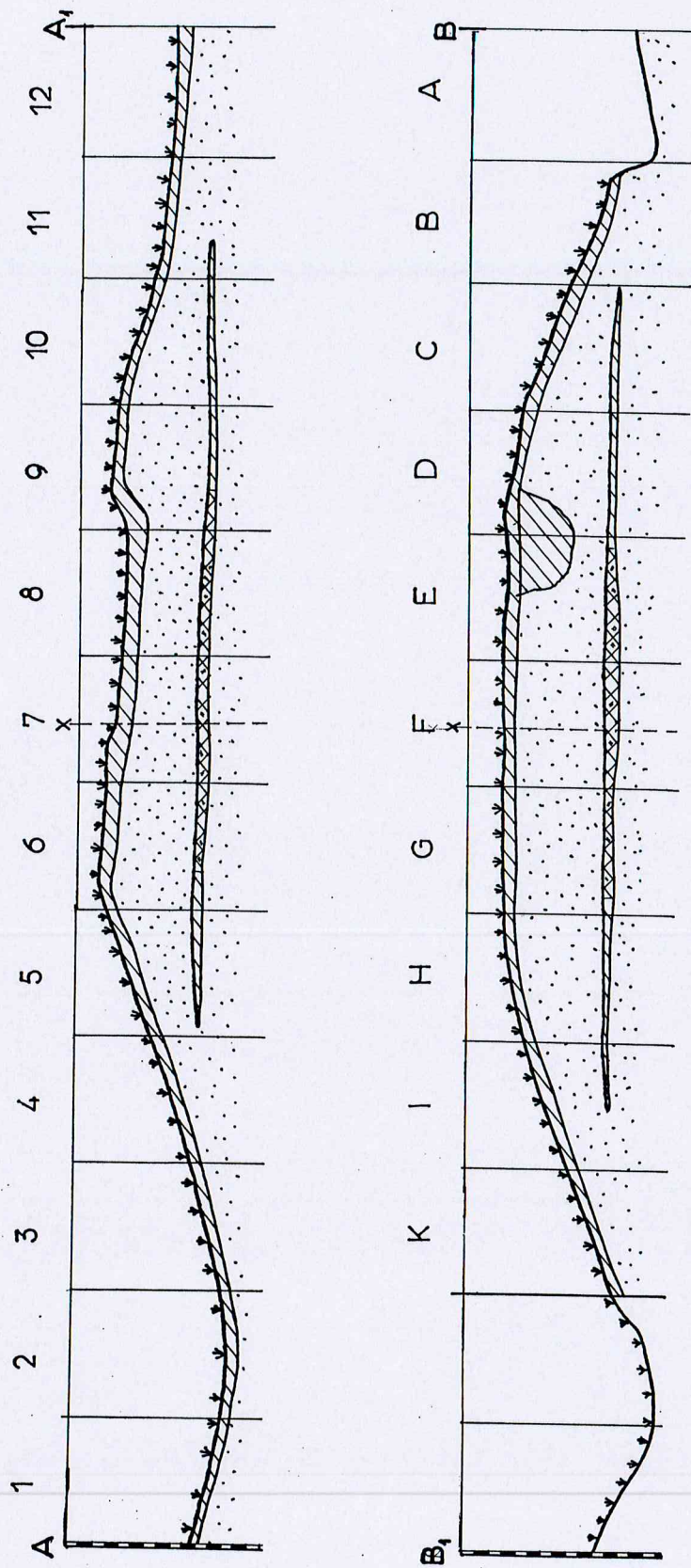
Pol. 2

Poviliškės pilkapynas '04
Pilkapis Nr. 3

Par. 3

Poviliskės pilkapynas '04
 Pilkapio Nr. 3 pjūviai

Ран. 4

Foto nuotraukos

- Pav. 1. Bendras pilkapyno pilkapių vaizdas.
- Pav. 2. Bendras ant kvartalinės linijos ardomo pilkapio Nr. 41 (pagal T. Šidiškio planą) vaizdas iš PV.
- Pav. 3. Bendras ant kvartalinės linijos ardomo pilkapio Nr. 41 (pagal T. Šidiškio planą) vaizdas iš ŠR.
- Pav. 4. Bendras kvartalinės linijos vaizdas tarp ardomų pilkapių Nr. 26, 15, 17.
- Pav. 5. Bendras ant kvartalinės linijos ardomo pilkapio Nr. 22 (pagal T. Šidiškio planą) vaizdas iš P.
- Pav. 6. Bendras ant kvartalinės linijos ardomo pilkapio Nr. 22 (pagal T. Šidiškio planą) vaizdas iš P.
- Pav. 7. Bendras ardomo pilkapio Nr. 22 vaizdas iš R. Matomi iš sampilo išlindę akmenys.
- Pav. 8. Bendras ardomo pilkapio Nr. 22 vaizdas iš PR.
- Pav. 9. Bendras ardomo pilkapio Nr. 25 vaizdas iš PR. (T. Šidiškio plano situacija šioje vietoje netiksli).
- Pav. 10. Bendras ardomo pilkapio Nr. 3 (Nr. 15 pagal T. Šidiškio planą) vaizdas pradedant kasimą.
- Pav. 11. Bendras ardomo pilkapio Nr. 26 vaizdas (T. Šidiškio plano situacija šioje vietoje netiksli).
- Pav. 12. Bendras ardomo pilkapio Nr. 26 vaizdas.
- Pav. 13. Pirmame plane pilkapio Nr. 3 PR ketvirtis prieš pradedant kasti.
- Pav. 14. Pilkapio Nr. 3 PV ketvirtis. Bendras vaizdas iš P pusės.
- Pav. 15. Pilkapio Nr. 3 PV ketvirtis. Bendras vaizdas iš PV pusės.
- Pav. 16. Pilkapio Nr. 3 PV ketvirtis. Bendras vaizdas iš PV pusės.
- Pav. 17. Pilkapio Nr. 3 ŠV ketvirtis. Bendras vaizdas iš ŠV pusės.
- Pav. 18. Pilkapio Nr. 3 ŠV ir ŠR ketvirčiai. Bendras vaizdas iš Š pusės.
- Pav. 19. Pilkapio Nr. 3 ŠR ketvirčio duobės pjūvis. Vaizdas iš R pusės.
- Pav. 20. Pilkapio Nr. 3 ŠV ketvirčio duobės bendras vaizdas pradėjus kasti.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

PATVIRTINTA
Kultūros vertybių apsaugos departamento
direktoriaus 2001-09-03 įsakymu Nr. 318

Leidimas galioja iki 2004-11-30

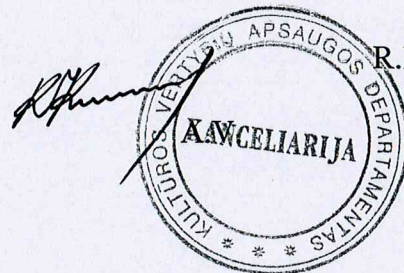
L E I D I M A S
vykdyti archeologinius tyrimus
(nekilnojamųjų kultūros vertybių paveldo apsaugos technologijų darbus)

2004-07-02 Nr.85
Vilnius

Pagal Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo 23 str. šis leidimas išduotas **V.Šimėnui** vykdyti Poviliškės pilkapyno (A1545), Ignalinos raj., **archeologinius tyrinėjimus**, taip pat naudoti elektronines priemones, sudarinėti planus, filmuoti, fotografuoti, piešti, rinkti radinius ir mėginius tiriamame objekte.

Tyrimų projektas: Poviliškės pilkapyno (A1545) Ignalinos raj. archeologijos tyrimų programa 2004 m., 2004-07-01, Nr.85.

Vyr.valstybinis inspektorius

R.Kraujalis

Kultūros vertybių apsaugos departamentui
Mokslinei archeologinei komisijai

Poviliškės pilkapyno (A 1545) Ignalinos raj.
archeologijos tyrimų programa 2004 m.

Tirtinų archeologijos paminklų sąrašė, kuriuos kerta kvartalinės linijos, yra įrašytas Poviliškės (A1545) pilkapynas. Programa svarstyta MAKo posėdyje, patvirtinta ir įtraukta į "Apsaugos tikslais tiriamų vertybių 2004 m. programą". Viso pilkapyne yra 8 kvartalinių linijų ardomi pilkapiai.

2004 m. numatomas ištirti vienas ant kvartalinės linijos esantis pilkapis. T. Šidiškio sudarytame plane jis pažymėtas Nr. 17 (Planas pridedamas).

Tyrimų vadovas: doc. dr. Valdemaras Šimėnas.

Tyrimai finansuojami iš Vilniaus universiteto ir KVADO programinių lėšų.

Darbai bus vykdomi 2004 mėn. liepos-rugpjūčio mėn.

Vilnius,
2004 07 01

Doc. dr. Valdemaras Šimėnas